

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Záviskou v právní věci

žalobce: J.K.
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 1. 2018,
č. j. MSK 121335/2017, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení předmětu řízení

1. Žalobce byl uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů účinných ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 29. 5. 2017 ve 21:30 hodin, v obci Frenštát pod Radhoštěm, od spodní části garáží na ul. Školská čtvrt přes ul. Příčnice po garáž u domu čp. 1440 ve Školské čtvrti v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Honda legend, RZ X v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou ještě byl pod jeho vlivem, kdy ověřeným a kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu Dräger Alcotest 7510 byla Policií České republiky u něj zjištěna jako nejnížší prokazatelná hladina alkoholu v krvi nejméně ve výši 0,20 g/kg. Tímto svým jednáním porušil žalobce povinnost podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Za uvedené jednání mu byla uložena podle § 125c odst. 5 písm. c) a odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu sankce a to pokuta ve výši 4 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců. Dále byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč stanovené podle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. ve znění vyhlášky Ministerstva vnitra č. 112/2017 Sb. ve lhůtě do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.
2. Správní orgán I. stupně, Městský úřad Frenštát pod Radhoštěm, odbor dopravy, rozhodl o vině žalobce dne 15. 8. 2017 rozhodnutím pod č. j. OD/14091-2017/2863-2017/kvran tak, jak je uvedeno v odůvodnění tohoto rozhodnutí a žalobci rovněž uložil sankci. Správní orgán I. stupně vycházel ze spisové dokumentace obsahující úřední záznamy, oznámení přestupku sepsaného na místě, záznamy o dechových zkouškách, výpis z evidenční karty řidiče, kalibrační protokol a ověřovací list.
3. Žalovaný napadeným rozhodnutím podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm ze dne 15. 8. 2017, č. j. OD/14091-2017/2863-2017/kvran potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný rozsáhle vypořádal s jednotlivými námitkami odvolatele (žalobce), přičemž dal za pravdu správnímu orgánu I. stupně, co do zjištění o spáchání předmětného přestupku žalobce, i co do uložené sankce.

Obsah žaloby

4. Žalobce se proti napadenému rozhodnutí vymezil tak, že se správní orgány nezabývaly skutečností, zda obviněný (žalobce) naplnil materiální znaky daného přestupku, a tedy že mělo ze strany žalobce dojít k závažnému porušení veřejného zájmu spočívající v tom, aby se na pozemních komunikacích pohybovalo co nejmenší množství řidičů pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky, ve dvou bodech: (i) žalobce nejprve poukazoval na to, že během silniční kontroly nevykazoval žádné známky opilosti, a s ohledem na naměřené množství alkoholu v jeho dechu lze usuzovat na možnou vyšší fyziologickou hodnotu alkoholu, kdy se dále lze domnívat, že nestačí takto provedená

pozitivní zkouška, jelikož není bez následného lékařského vyšetření průkazná; a (ii) že svým jednáním žalobce neohrozil žádného z účastníků silničního provozu.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění svého napadeného rozhodnutí, ve kterém se otázkou naplnění materiálního znaku přestupku zabýval. Zdůraznil, že u žalobce byla prokázána nikoliv marginální hladina alkoholu v krvi, a to orientačním vyšetřením analyzátoru alkoholu v dechu bez důvodných pochybností, kdy nejde o hraniční případ, u kterého by byly správní orgány povinny podrobně se zabývat materiálním znakem přestupku, a dále že není znakem skutkové podstaty daného přestupku přímé ohrožení třetí osoby, nýbrž ohrožení nebo porušení zájmu společnosti a že pravidla silničního provozu provází zásada nulové tolerance alkoholu za volantem. Mimo vyjádření k žalobě žalovaný též vyjádřil souhlas s tím, aby soud o věci rozhodoval bez nařízení jednání.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

6. Dne 20. 7. 2017 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení přestupkového řízení z moci úřední ze dne 17. 7. 2017 a předvolání k ústnímu jednání na 14. 8. 2017. Součástí předvolání byla řada poučení o právech účastníka řízení včetně poučení dle § 36 odst. 3 zákona

č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) – o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Součástí správního spisu je následující:

- oznámení přestupku PČR ze dne 7. 6. 2017;
- úřední záznam PČR ze dne 29. 5. 2017 vypracované pprap. L. P.;
- vyjádření osoby s naměřenou hodnotou alkoholu ze dne 29. 5. 2017 včetně poučení;
- výstupy z analyzátoru alkoholu v dechu Dräger č. ARHH-0120 ze dne 29. 5. 2017 s výsledky 0,44 ‰ v čase 21:33:19 a 0,41 ‰ v čase 21:42:31;
- úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky ze dne 29. 5. 2017, č. j. KRPT-120381-3/PŘ-2017-070411, pořízený PČR, Obvodním oddělením ve Frenštátu pod Radhoštěm, včetně příloh – poučení;
- kopie protokolu o zkoušce analyzátoru alkoholu v dechu Dräger č. ARHH-0120 ze dne 12. 1. 2017;
- kopie ověřovacího listu č. 7051-OL-D1305-16 analyzátoru alkoholu v dechu Dräger č. ARHH-0120 ze dne 8. 8. 2016;
- výpis z evidence řidičů osoby žalobce ke dni 31. 5. 2017;
- opis z evidence přestupků žalobce zpracovaný ke dni 7. 6. 2017;

7. Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 24. 8.

2017 blanketní odvolání, přičemž bylo doplněno podáním doručeným dne 11. 9. 2017 a dne

15. 9. 2017 bylo předloženo k rozhodnutí Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje. Součástí správního spisu je též žalobou napadené rozhodnutí žalovaného.

Právní úprava

8. Podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.
9. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

Právní posouzení věci samé

10. Krajský soud nejprve posoudil zákonné náležitosti žaloby a konstatoval, že žaloba byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž není žaloba ve smyslu § 68 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nepřipustná. Poté Krajský soud přezkoumal důvodnost žaloby v souladu s ustanovením § 75 s. ř. s., v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Neshledal přitom vady, např. podle § 76 odst. 2 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.
11. Soud po přezkoumání správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, když nepřisvědčil žádné z žalobních námitek žalobce. K námitkám pak soud uvádí následující.
12. Krajský soud se neztotožňuje s žalobními námitkami, neboť pro naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu není rozhodující, do jaké míry byl řidič alkoholem ovlivněn. Důležité je pouze to, že u něj byl alkohol zjištěn (srov. rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č. j. 8 As 59/2010-78, kde Nejvyšší správní soud zdůraznil zásadu tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel). Prokáže-li správní orgán byť jen marginální přítomnost alkoholu v krvi obviněného a tato skutečnost je zapříčiněna požitím alkoholického nápoje, jsou bez dalšího naplněny znaky skutkové podstaty předmětného přestupku. Ke spolehlivému zjištění minimálního množství alkoholu v krvi u řidiče dojde při zohlednění možné odchylky

měření přístroje (0,04 g/kg) a přepočtový faktor (0,2 g/kg). Jsou-li tyto hodnoty odečteny od výsledku dechové zkoušky, děje se tak ku prospěchu řidiče. Pokud tedy žalobce nadýchal více než 0,24 g/kg alkoholu v dechu je nutno [při vyloučení dalších možných vlivů (kontaminaci dutiny ústní, jež vede ke zkreslení výsledku dechové zkoušky), k čemuž se je užito opakování dechové zkoušky za dodržení podmínek stanovených v pracovním postupu Českého metrologického institutu (dále jen „Pracovní postup ČMI“) – srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014. č. j. 5 As 126/2011-68] dospět k závěru o naplnění materiální stránky skutkové podstaty předmětného přestupku.

13. V daném případě byly splněny podmínky pro využití výsledků dechových zkoušek jako podkladu pro vydání rozhodnutí o vině žalobce, když druhé kontrolní měření bylo učiněno po více než pěti minutách s výsledkem, který se od prvního nelišil o více než 10 %.
Ustanovení § 16 odst. 2 tabákového zákona předpokládá dvojí formu vyšetření alkoholu v těle testované osoby: orientační vyšetření (roz. zkoušku na obsah alkoholu v dechu) nebo odborné lékařské vyšetření, a to u osoby, která se odmítne podrobit vyšetření orientačnímu. Žalobce se však orientačnímu vyšetření podrobil, když existují záznamy o těchto vyšetřeních, pročez nebylo potřeba přistupovat k vyšetření lékařskému.
14. K námitce postupu správních orgánů, které se údajně nezabývaly naplněním materiálního znaku přestupku, soud opětovně zdůrazňuje, že rozhodující je, že v České republice platila a platí zásada tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel. Prokáže-li správní orgán právně konformním způsobem přítomnost alkoholu v krvi obviněného a tato skutečnost je zapříčiněna požitím alkoholického nápoje, jsou naplněny znaky skutkové podstaty přestupku. Z pohledu naplnění materiálního znaku daného přestupku nelze rozlišovat řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu časem a místem. Z hlediska materiálního soud vyjadřuje přesvědčení, že žalobce naplnil i materiální znak přestupku, neboť jeho jednání vykazuje škodlivost pro společnost, kdy z důvodu řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu došlo ke zvýšenému ohrožení životů i majetků.
15. Správní orgány tedy shromáždily dostatek relevantních podkladů k vyslovení viny žalobce ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu.

Závěr a náklady řízení

16. Závěrem pak soud konstatuje, že správní orgány se dostatečně ve svém odůvodnění vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí je přezkoumatelné a zákonné. Správní orgány správně provedly právní kvalifikaci přestupku, když řádně odůvodnily naplnění skutkové podstaty. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.
17. Ze všech výše uvedených důvodů tedy krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), aniž by nařizoval jednání podle ust. § 51 s. ř. s. zamítl a ztotožnil se se závěry správních orgánů.

18. O náhradě nákladů řízení rozhodoval krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. s přihlédnutím k tomu, že procesně úspěšnému žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady, které by přesahovaly jeho obvyklou úřední činnost, nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava dne 9. srpna 2018

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně